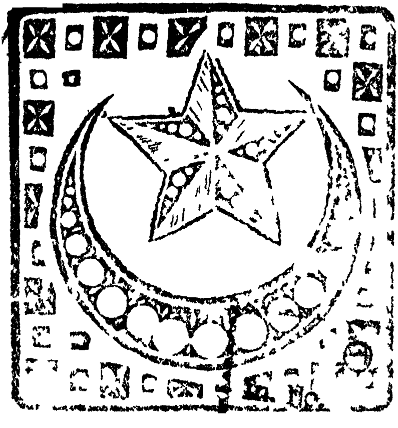
જદીદ.

ગુલશને માતમ

રૂબાઇઆતે અદાલત.

પ્રક[illegible]

અબદુલ વકીલ માલેક વકીલ બુકડાપો.

મહોમદઅલી રોડ-અહમદાબાદ.

દસવી બાર | સં. ૧૯૪૦

જીલ્દ ૨૦૦૦ | હીજરી ૧૩૫૯

કીંમત [illegible] આના

માતમે શબ્બીર

માતમ.

બાનો રોતી હુઈ રનમે આઈ—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
તુમકો રૂહે નબીકી દૈહાઈ—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
ઢુંઢને કી નહી મુજમે તાકત—મેરી આંખોકી કમ હે બસારત
હો ગઈ હે મેરી ગેર હાલત—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
તીન દિનસે ન પાની પીયાહે—તીર ખાતે હીસબ મર ગયા હે
મરતે દમ તક નહીં કુછ કહા હે—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
હંસ રહા હે કે વોરો રહા હે—જાનના હેકે વો સો રહા હે
યા લબે ગોર વો રો રહા હે—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
કયા કહું યે મેરી ખસ્તા હાલી દિન હુંવા હે મુજે રાત કાલી
હો ગઇ હે મેરી ગોદ ખાલી—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
ઝાલિમો મેરી મિન્નતકો માનો—ફાતમાકી બહુ મુઝકો જાનો
નામ મેરા તો હે શહેરે બાનો—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
દેખ લુંગી મેરે નાઝનીકો-પ્યાર કર લુંગી ઉસ મહજબીંકો
સોંપદુંગી મે આખર ઝમીકો—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
ઝાલિમોકો ન મેરી કદરહે—તેગ મેરે જીગર પર ચલી હે
દિલકો મેરે બહોત બેચલીહે—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
ગોર નન્નીસી ઉસકી બનાઉં—ઉસકો કુન્જે લહદમેં સુલાઉ

ફુલ તુરબત પે ઉસકી ચઢાઉં—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
મેરી આગોશકા સોને વાલા—મેરી બત્તીસ ધારોંકા પાલા
હે કહાં મેરે ઘરકા ઉજાલા—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
રેહમએકસપે લીલ્લાહ ખાઓ—ખુન ઝીયાદાન અબબસરૂલાઓ
મેં હું દુખ્યારી મેરી દુઆ લો—મેરે બચ્ચેકા લાશા બતાદો
ફાઝીલઈ સગમકો કયા મેલિખુઆહ રેહમખાતાનહીકોઈગુમરાહ
બાનો કેહતી રહી રનમે ભર આહ મેરે—બચ્ચેકા લાશા બતાદો

નોહા.

રોરો કહેતીથી બાલી સકીના ઝાલીમો મેરે ગોવહર ન છીનો
મે હું બિનતે ઇમામેં મદીના. ઝાલીમો
મેં તો લખતે દીલે મુસ્તુફા હુંમે જીગર ગોશએ મુરતુઝા હું
ગવહરે બેહરે ખયરૂન્નીસાહું ઝાલીમો
બે પીદરકો ન ઇતના સતાઓ ખુન કાનોસે તુમનાં બહાઓ
દુખઝદીહું ન દીલકો દુખાઓ. ઝાલીમો
યે એઝીયત ન બેહરે ખુદાદો બે તઅમ્મુલ ઠીકાને લગાદો
તેગ મેરે ગલેપર ફીરાદો. ઝાલીમો
ગમસે બાબાકે મુજમેં નહીં હાલ
માર ડાલો અભી મુજકો ફીલહાલ
કરદો લાશાભી ઘોડોંસે પામાલ. ઝાલીમો
બાઝ અબ આઓ જોરો જફાંસે હશ્રમેં કેહકે મે મુસ્તુફાસે
બખશાવાઉંગી તુમકો ખુદાસે. ઝાલીમો

સીને એ શાહપરમેં પલી હું શેહરબાનોકી મેં લાડલી હું
તોક પેહને બીરાદર ખડા હય ઝાલીમો
મેં યતીમે શહે કરબલાહું ઓર માસુમહું બે ખાતા હું
સૈયદા સૈયદા સૈયદા હું ઝાલીમો
ગર કરૂંગી ખુદાસેમે ફરયાદ દમમેં હોજાઓગે દેખો બરબાદ
ઈતની મુજપર કરો તુમ ન બેદાદ ઝાલીમો
દીસદા લાશાએ શાહનેગાહ મેરી મેહનતકો બરબાદ કર આહ
સાંબીરાહો કહો યેનલીલ્લાહ ઝાલીમો
શુકરે હક કરકે ખામોશ રેહના ઝબ્ત દીલરકે ખમોશ રેહના
હમ્કો તડપાતા હય તેરા કહેના ઝાલીમો
ઝુલ્મ યેગરં કરેં તમ દુઆદો, નારેં દોઝખસે ઉમ્મત બચાદો
યે ન હરબાર બેટી સદાદો ઝાલીમો
ખત્મ "મંજરૂહ" કર ગમકી તકરીર
અબ નહી દીલકો યારાએ તેહરીર
ફોરન મુંહ સે કહે બીનતે શબ્બીર ઝાલીમો

માતમે શરીફ.

શેહકી કશ્તી ઉબાહીમે આઇ
ખાક ઉડાતી હે સારી ખુદાઈ
શેહકી કશ્તી તબાહીમેં આઈ—શહકી
ઝેહેર હઝરત હસનકો દીયા હય
હાય ટુકડે કલેજા હુવા હે

ક્યા મુસીબત ફલકને દીખાઈ—શેહકી
ગમસે બેચેન આલમ હે સારા
હાહ કાસમ સે દુલે કો મારા
ક્યાંહીં ઝાલીમરે કી બે હયાઇ—શેહકી

કતલ મકતલમેં કાસમ હુવા જબ
પીટ કર સરકો ચીલ્લાઈ ઝેનબ
હાએ ભાઈકી સુરત મીટાઈ—શેહકી

જાન અસગર કી લી તીરસે હાય
મારે મુસલીમ કે દોનોં પીસર વાય
હાય અકબર પે બરછી ચલાઈ—શેહકી

હાય મારા હુસેન હઝીં કો
ગમસે લરઝા હે અરેશે બરી કો
ગમકી બદલી ફલક પરહે છાઈ—શેહકી

અય શરીફ અબ ન આગેબ્યાં કર
સદમા હોતા હે રૂહે નબી પર
લુટ ગઈ સબ અલીકી કમાઈ—શેહકી

માતમ

રોરો કેહતીથી કાસમકી માદર-આજ કાસમકીઆતાંહે મેહદી
શુક્રકે દીન હુવા યે મોયસ્સર-આજ કાસમકી આતી હે મેહદી

અન્દે પાનીહે કયુંકર મંગાઉ—હાય કીસતરહ શરબત પીલાઉ
કયું ન ઇસ ગમસે આંસુબહાઉં—આજ કાસમકી આતીહૈ મેહદી
લોગ અઇંગે હો હોકે મેહમાં કયા કરૂ ઉનકી દઆવતકા સામાં
હું મેં ઈસ બાતસે દીલમે હેરાં આજ કાસમ
ફુલ ઈસ દશતે ગમ મે કહાં હેં અશ્ક ઇસ ગમ સે મેરે રવાંહે
લોગ કુન્બે કે સબ શાંદમાં હે આજ કાસમ
મુજકો ઈસ દમ હે કેસીમ બીજાલત કયા કરૂંગી મે કુન્બેકી દાવત
કયા કરૂં સખ્ત હે મુજકો હેરત આજ કાસમ
કુછ તકલ્લુફ ન ગો દુસરા હે ખેર શરબત તો લેકીન ઝરા હો
ઈન્કી ખાતીર તો મુજસે ઝરા હો આજ કાસમ
ફરશા બીછવાઉં ખેમે મેંજાકર મેહદી લાવેગી શબ્બરકી દુખતર
બીબીઓ આવો ખેમે કે અંદર આજ કાસમ
લાએ પાનીકા ગરકોઈ સાગર બખ્શદુ અપના શબ ઉસકો ઝેવર
જાન સદકે હે ઇસ દીન કે ઉપર આજ કાસમ
આજ હોતી અગર મે વતન મે કરતી આરાસતાં અનજુમન મે
ધુમ હોતી ઇરાકો અદનમે આજ કાસમ
આહ દસ્ત સફર મે પડી હું હાથ ખાલી લીએમેં ખાડી હું
દીલ મે અપને ખીજલ હરઘડી હું આજ કાસમ
સુનકે બોલે યે ઝેબનકે ભાઇ આપ કરતે હે કીયું ઈઝતરાબી
ધુમ હે યે હુઈ કાંમ યાબી આજ કાસમ

ક્યા અલગ યે મકાં વો મકાં હે આપકી કયું તબીઅત ગીરાંહે શુક્ર કા દીન સગોંકા સમાંહે આજ કાસમ અયફીઆહો ગયા શોરમેં હશરલાંએ જબલાશે કાશમકો સરવર રોરો કેહતીથી કાસમકી માદર આજ કાસમકી આતીહે મેહદી

જોગન નામા ૧૨

મેંતો કરબલમેં મસકન કરૂંગી
શાહકે ગમમેં બરોગન બનુગી—મેંતો
ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ-છાલ
હાથોંમેં માલાં કાનોંમેં બાલા
નામ સયાંકા હરદમ જપુંગી—મેંતોં
દીલકો અપને કરૂંગી મેં પાસ
ગમસે સૈયાંકે લે એક તાવા
નામ લે-લેકે વાંકા જપુંગી—મેંતો
મેંતો ધુની રમાઉંગી બનમેં
ખાકે કરબલ લગાઉંગી તનમેં
હીજામેં શેહકે જલજલ મરૂંગી—મેંતો
બનકે જોગન ફીરૂંગી મે બનબન
વીર્દ લબ પર મેરે હો-ગા રનરન
રંજ જો કુછકે હોગા સહુંગી—મેંતો
નાસેહ મેં ન માનુંગી કેહના

બનકે જોગનહી કરબલમેં રેહના
શેહકે ગમ-મેંહી મેંજાન દુગી—મેંતો
રંજ જો કુછ કે હોગા સહુખી
અય રઝી સાર આસન રહુખી—મેંતો
શેહકે ગમ મેંહી મેં જાન દુંગી

કેહતી થી બાનુ રોકર ખાલી પડા હે ઝુલા
માં તેરી સદકે અસગર ખાલી પડા હે ઝુલા
બેહતાં હે દુધ અબચે કીસીકો પીલાઉં પ્યારે
આ જલ્દ મેરે દીલબર ખાલી પડા હે ઝુલા
દેતીથી તુજકો ઝુલા ઝુલેમેં મેં સુલાકર
અબ કોન સોવે આકર ખાલી પડા હે ઝુલા
કયસા બે—ધડક તેરે ઝાલીમને તીર મારા
અય મેરે પ્યારે દીલબર ખાલી પડા હે ઝુલા
અય મેરે પ્યારે મેરી ગોદી હે તુજસે ખાલી
લુ કીસકો અબ ઉંડાકર ખાલી પઠા હે ઝુલા
અય મેરે લલ તેરે નઝદીક મેં જો હોતી
કુરબાન હોતી તુઝપર ખાલી પડા હેઝુલા
તુરબતપે તેરી અબ મેં રોરો-કે બસ હમેશા
લાઉંગી સં ઝબાં પર ખાલી પડા હે ઝુલા
બર કબ્ર હાકેઆ અબ કુલોંકી ડાલી ચાદર
બોલુંગી હોકે મુઝતર ખાલી પડા હે ઝુલા

દુલા કાસમ તુજે રનમે જાનાન થા
હાય શાદીમેં ગરદન કટાના ન થા
દુલા કાસમ તુઝે રનમેં જાના ન થા—દુલા
દુલહન કહેતી થી કરકે યું ઝારી
મોત આઈ અગર થી તુમ્હારી
રન સીવા દુસરા કયા બહાના ન થા—દુલા
અયસી શાદી કભી ભી સુની હે
એવાં એક શાબકા દુલહન બની હે
ચર્ખ યુ તુજકો હમકો સતાના ન થા—દુલા
ચર્ખ તુજકો નઝર યે ન આયા
જાનકર સરકો ઉસકે કટાયા
કયા તન ઉસકે જોડા શહાનાં ન થા—દુલા
હાય લાશે પે ઉસકે મે જાતી
આતીશે ગમકો અપની બુજાતી
અભી મેયતકો ઉસકી ઉઠાના ન થા—દુલા
જીસકો પાલા અલી મુસ્તુઝાને
રખા સીને પે ખયરૂનીસા ને
ઉસકા લાશા ઝમીંમે દબાના ન થા—દુલા
અશ્ક આંખો સે હેં સબકી જારી
દીલમેં ગમકી હે મારી કટારી
નાઝ તુઝકો યે માતમ બનાના ન થા—દુલા

માતમે રસા

રનમેં કેહતે થે સરવર હમારે
અલી અકબર બતા મેરે પ્યારે
અબ જીંયે બાપકીસકે સહારે—રનમેં
હે કહાં આજ શીમરે સીનમગર
ફેરદે સેરી ગદ્દન પે ખનજર
તુજકો મારા મુજે આકે મારે—રનમેં
તુમસે ઉમ્મીદ થી મુજકો બેટા
હોગે મેરે જનાઝે કો કાંધા
તુમતો પહેલેહી જન્નત સીધારે—રનમેં
તેરે મરને કે યે દીન નહીં થે
મરને જયસે તો બેટા હમીં થે
દે ગયે દાગ દીલપર હમારે—રનમેં
હવઝે કૌસર પે દાદા સે મીલના
હાલ મેરા યે હઝરત સે કેહના
પ્યાસે બાબા હેં દરીયા કીનારે—રનમેં
આપકે નવ નીહાલોં કો મારા
મેરે નાઝો કે પાલોં કો મારા
હૈયે હલકોં મે ખનજર ધોધારે—રનમેં
દરે ખયમે પે બાનોએ મુઝતર
આકે કેહતી થી બા દીદએ તર
અલી અકબર કીસે માં પુકારે—રનમેં

શર્મ ઝાલીમ કો હૈય હયન આઈ
તેરે સીને પે બરછી લગાઈ
બેહ ગયે હેં કે ખું દીલકે પારે--રનમેં
બર સરે લાશે દીલબંદે શબ્બીર
કહેતે થે અય રસા ચેવો દીલગીર
કોઇ ઇસ લાશ પે મુજકો વારે--રનમેં

નોહા ૧૯

ઝયં-નબને દેર ખયમેસે યુ શોર મચાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
પરદેસમેં ભાઇસે મુકદરને છુડાયા, ફર્યાદ ખુદાયા
લબ તીશના તુઝે કત્લ કીયા નેહરકે ઉપર મઝલુમ બીરાદર
અફસોસ લઈ નોંકો ઝરા રેહમન, આયા ફર્યાદ ખુદાયા.
મેં—બે કસોં નાચાર નવાસી હું નબીકી,, બેટી હું અલીકી
દરદર મુજે બેરહેમોંને સર નંગે ફીરાયા,, ફર્યાદ ખુદાયા
અસગરભી પુર અરમાન સુએ ખુલ્દ સીધારે,, બાબા ગયે મારે
પાનીકે એવઝ તીર લઇનોને લગાયા,, ફર્યાદ ખુદાયા
બરછીકી અનીસીનએ અકબરમેં દર આઈ,, ખાલીકકી દોહાઈ
નકશા તેરે મહબુબકા દુન્યાસે મીટયા,, ફર્યાદ ખુદાયા
પામાલ કીયા લાશકો ઘોડેસેં સરાસર, અય ફીદીયે દાવર
સર કાટકે નેઝેપે લઇનોંને ચઢાયા, ફર્યાદ ખુદાયા
દુર છીન સકીના કે તમાચે ઉસે મારે,, કાન ઝખમી હે સારે
રહમ ઉસકી યતીમીપે લઇનોકો ન-આયા ફર્યાદ ખુદાયા

માતમે અશરફ.

બાનો અકબર કો રોકર પુકારી
શિકલ દેખુંગી કીયોં કર યે પ્યારી
બાનુ અકબર કો રોકર પુકારી—બાનુ
રનકો લડને ચલે જબકે અકબર
ઉસ્કો બાનુ પુકારી યું રોકર
આવો લેલું બલાએ તુમ્હારી—બાનુ
કીયું ન હોવે કલેજા દો પારા
મેરા અસગર ગયા રનમેં મારા
તીર અયસા લગા ઉસ્કે કારી—બાનુ
કીસકો અબ મેં થપક કર સુલાઉં
કીસ્કે ઝુલેકી ડોરી હિલાઉ
દુધ કીસ્કો પીલાઉં મેં વારિ—બાનુ
ઈસ્કી સાલગીરાહ ભી ન આઈ
ઈસ્કો મેંહદી લગાને ન પાઈ
રેહ ગઈ દીલકી ઉમ્મીદ સારી બાનુ
મેરે સરસે ઉઠા મેરા વાલી
હો ગઇ ગોદ બચ્ચોંસે ખાલી
કહું કીસ્સે મેં ઝુલ્મોંકી મારી—બાનુ
શીમ્રકો જબ સકીનાને દેખા

બોલી ચીલ્લાકે અય મેરે બાબા
ઈસને બાલી હય મેરી ઉતારી—બાનુ
મેરે વાલીકો કોઈ સુનાવો
અપની પ્યારીકો આકર મનાવો
હમસે રૂઠી હે બેટી તુમારી—બાનુ
બસ થા અશરફ યે કોલે સકીના
હુવા ઝિન્દામેં પુરા મહીના
કોઈ કરતા નહીં દસ્ત યારી—બાનુ

માતમે આજીઝ

ઓયે હાયરે જીસકા વતન કરબલાહે
વોહ તો આલે નબી મુસ્તુફા હે—રે ઓય
હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે
ઓર મોહંમદ નબીકે નયાસે
જીસકી અમ્માં બીબી ફાતમા હે—રે ઓય
બોલે ઝયનબકે પ્યારે અમ્માંસે
હમકો જાનેદો અપની રઝાસે
હકકા ફરમાન હમપર બજા હે—રે ઓય
બોલી સરવરસેં તબ વોહ સકીના
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય
દેખો કરબલકો જાકર બસાયા

ડુકડે સીજદમેં સરકો કટાયા
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલાહે—રે ઓય
મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ
ઓર મુજે પાસ અપને બુલાઓ
મોઆફ કીજો જો મેરી ખતા હે—રે ઓય
કરના આજીઝપે તુમ્ મેહરબાની
હુવઝે કવસર કા પીલવાના પાની
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય

માતમે રઝા

આજ સરવરને સરકો કટાયા
રાહે મવલામે ઘરકો લુટા—આજ
કોન અયસા હે સરકો કટાવે
ઘરકો રાહે ખુદામેં લુટાવે
હુકમે ખાલીક હે કયસા બજાયા—આજ
શાહને તલવાર અયસી ચલાઇ
રાહ દોઝખકી સબકો દીખાઇ
લશ્કરે એટલે કીકો ભગાયા—આજ
કયા હકીકત કહે કોઈ ઉસકી
થી જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી
ઉસને કરબલ કે બનકો બસાયા

હાયે જો હો નબીકા નનવાસા
જુલ્મ ઝાલીમ કરૈ ઉસપે અયસા
તીન દીન શાહકો પ્યાસા બીઠાયા—આજ
અય અઝીઝો યેહ કયા ગમ નહિ હે
ગમે અહલે હરમ કમ નહી હે
હાય કયા બીબીયોંકો સતાયા—આજ
ગમમે એહલે હરમ શાહે દીકે
જીસને આંખોંસે આંસુ બહાયે
ઉસને જન્નતકો બેશક હે પાયા—આજ
ઈસ રઝાએ હઝીકો અય સરવર
ભુલીઓ મત મેરે બંદા૰ પરવર
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા—આજ

માતમે રઝા

આજ શેહ સર કટાતે હંય પયાસે
યાને હઝરત નબીકે નવાસે ૧ આજ
લાશે અકબર જો ખયમેંમે આઈ
બાનુ બોલી યેહ દેકર દુહાંઈ
કીસને મારા હય ઉસકો જહાંસે ૨ આજ
માંસે તુમ બોલતે કયું નહી હો
ભરદે ઝખ્મોકા કેહતે નહી હો
મુઝસે શાયદ હો તુમ કુછ ખફાસે ૩ આજ
બરછીયોંસે છીદા સબ બદન હય

ખુંમે ડુબા તેરા, પયેરહન હયે
દાદ ચાહુંગી ઇસકી ખુદાસે ૪ આજ
કત્લે આલે નબી કરદીયા હયે
બચ્ચા એકભી ન બાકી રખા
ચારા કબ હયે ખુદાકી રઝાસે ૫ આજ
શર્મ આઇન તુમકો લઇનો
જમઆ શમશીર એક શેહકા સીના
ખોફ આયા ન તુમકો લઇને। ૬ આજ
જો હો અસવાર દોશે નબીકા
રાહતે જાન હઝરત અલીકા
વો હો મગ્મુમ કરબો બલાસે ૭ આજ
શોહરત આલમમે યેહ કુબકુ હયે
હર જગહ બસ યેહી ગુફતુગુ હયે
આજ સરવરકો મારા દગાસે ૮ આજ

માતમ

૧ બા અદબ પહેલે સરકો ઝુકાદો
વસ્ફે આગે નબી ફીર સુનાદો
હાલ અપના પરેશા બનાદો
બા અદબ પહેલે સરકો ઝુકાદો
૧ ગમે આલે મોહમ્મદ જો ખાવો
ઘરકો જન્નત મેં બે શક હે પાવો
અશ્ક ચશ્મોંસે અપને બહાદો બા બા અદબ

૩ થીયે જુરઅત હુસેનો હસનકો
છોડકર આએ અપને વતનકો
ધુમ કરબલસેં અયસી મચાદોં — બા અદબ
૪ મેલ હમને નયા હે બનાયા
હો નિગાહે કરમ અય ખુદાયા
જાકે દંગલમેં જુરઅત દીખાંદો — બા અદબ
૫ વસ્ફે શબ્બીર અદબસે સુનાકર
અય હુસેન અબ યે હકસે દુઆકર
રંજો સમ સારે મેરે મીટાંદો
બા અદબ પેહલે સર કોં ઝુકાદો

માતમ

૧ રનમેં હેતીથી ઝેનબ દુહાઈ
ઝાલિમોં મારો મેરા ન ભાઈ રનમેં હેતીથી
૨ યે એહમદકા નુરે નઝર હે
શેરે યઝદાંકા યેતો પિસર હે
રખો ઈનસે ન તુમ બુગ્ઝ શામી રનમે હેતીથી
૩ એહલે ખેમા જો રોતેથે મુઝતર
કોમે આદાને આકર જફા કર
આગ ખેમેકો ઉનકે લગાઈ રનમે હેતીથી
૪ બીબીયાં જીતનીથી હો કે મુઝતર
કેહતી ફીરતીથી કેહો ખુલેસર

આજ હમપે ગઝબ હે સમાઈ રનમે હેતીથી
૫ ફિરતે હેરાં જો એહલે હરમ થે
ઉનપે આદાકે અયસે સીતમથે
ગમસે શેતીથી સારી ખુદાઈ રનમે હેતીથી
૬ શેરા કહેતે થે તાલીબ અલમસે
લિખું કયા મેં દહીને કલમસે
ગમકી આતીશને જાકે જલાઈ રનમે હેતીથી

માતમ

૧ બાગ લુંટા નબી મુસ્તફા
બેટા મારા અલી મુતીકા—બાગ લુંટા
૨ કયસે નાઝુક ગુલોકો હે તોડા,
ફુલ બાકી ચમનમે ન છોડા,
ચાક સીના હે ખેરનુનીસાંકા—બાગ લુંટા
૩ અરશે આઝમ પે લરઝા પડાથા
રોતા રૂહુલ અમીભી ખડાથા
સરકટા જબ શહે કરબલાકા—બાગ લુંટા
૪ હે વોહ હેરૂલે બસ મુરતુઝાકે
નાઝ પરવરદા ખેરૂન નીસા કે
ઝુલ્મ થા ઉનપે એહલે જફાકા—બાગ લુંટા
૫ અરશો કુરસીવ અફલાકકે તારે
સારે બેતાબ થે ગમકે મારે

હૈબ એહવાલ શાહે હુંદા કા-બાગ લુંટા
૬ જીસ ગુલુ કો થા ચુમા નમીને
ઉનકો ખંજરસે કાટા શકીને
હુકમ ચુહી હુવા થા ખુદાકા--બાગ લુંટા
૭ અર્ઝ હે નાઝકી યે ખુદાંસે
મુજકો મહકુઝ રખના બલાસે
હું મે તાબે શહે દોસરાકા-બાગ લુંટા

માતમ

૧ આજ શહકી શહાદક કી શબ હે
કત્લ આલે નસીબે અરબ હે આજ શહકી
૨ હે નવાસા વો ખતમુન નબીકા
ઓર બેટા અલીઓ સકીકા
દાદા કયાહી વો આલી નસબ હે આજ શહકી
૩ જીસકે મેહકુમ દરયા હેં સારે
જીસકે તાબે હેં અફલાકો તારે
તીન દીનસે વો શહે-તીશને લબ હે આજ શ૦
૪ શીરી પ્યાસે તડપતે હેં અસગર
બંદ પાની હે એહલે હરમપર
તીશનગી સે હરએક જા બલબ હે આજ શ૦
૫ જીસકે નાનાકી ઉમ્મત કહાવે.

ઉસકી ગરદન પે ખંજર ચલાવે
ફીર મુસલમાં હો કયસે અજબ હે આજ શ૦
૬ ઉનકો લાઝીમ થા કરના ઈતાંઅત
જબ ઈતાઅતકી જાતી અદાવત
કીયા અપને હી ઉપર ગઝબ હે આજ શ૦
૭ ગરચે અયયુબ સાબીર હુવે હે
ઝુલ્મ યહ કબ—ઉનો—ને સહે હે
ઉનકા કીસ્સા ભી સશહુર સબ હે આજ શ૦
૮ સરકો સીજદે મે અપના કટાયા
ઘર કો રાહે ખુદામે લુટાયા
પાયા શાંહે શહીદા લકબ હે આજ શ૦
૯ નાઝ શબ્બીર કી કર ગુલામી
અફ્વ હો જુર્મ તેરે તમામી
ઓફ મેહશરસે કીયું મુઝતરિબ હે આજ શ૦

માતમે ગુલામે અલી.

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
આલીકે કીબરીયા કે વોહ પ્યારે—રે ઓય
જીગર ગોશે વોહ ગુસ્તુફાકે.
નુર દીદા હે મુશકીલ કુશાકે
હે વોહ ખાતુને જનતને પ્યારે—રે ઓય
અપને નાનાકી ઉમ્મત કી ખાતિર
જાન દેનેપે હો ગએ હે રહાઝી

યાને શબ્બીર સરવર હમારે—રે ઓય.
અમરે હક પર વોહ કયમે થે કાયેમ,
યાને ઉસ રોજ હઝરતને સાયેમ,
યક ઝરાભી ન ઉફ પર પુકારે—રે ઓય
ઓર જબ આયા વકતે શાહાદત,
તબ યે અલ્લાહો અકબર ઈબારત,
સા—સીવા ઉસકે કુછ નહી પુકારે—રે ઓય
અયસા સદમા હે ઉસને ઉઠાયા,
રાહ હકમેં હે સરકો કટાયા
અમરે હક પરહો રાઝી સીધારે—રે ઓય
આલે મુઝતર હે આસી શબો રોઝ,
અ—તવે હીજરપે હે જીગર સોજ,
જાન બાકી નઝર હેતુમહારે—રે ઓય
અર્ઝ યે હે ગુલામે અલી કી,
હો લીકા મુજકો હઝરત નબીકા,
પહોંચુ મતલબકો સદકે તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમે હામી

ઓય હાયે ઓજ અસગર અલી રન સીધારે,
ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે—રે ઓય
જીન્નો ઈનસાં થે રોતે ઝમીં પર.
ઓર ફરીશતેભી અરશે બરી પર,

અલ અમાં અલ અમાં સબ પુકારે, રે ઓય
ભદલે પાની થીં પાની શહાદત,
ચશ્મયે ફૈઝ બહરે સખાવત,
તીશના લબ હોકે દરીયા કીનારે, રે ઓય
શોર નાલોંસે અયસે મચાયે,
અશમે દરીયાને આહ સારે, રે ઓય
તલખ કી ઝિંદગાની ખુદાયા,
બીછુ ઓર સાપને ઝેહર ખાયા,
જાન દેતે હેં સબ ગમકે મારે. રે ઓય
રોઝે મેહશર પાઉં ગુલામી,
બા અદબ અર્ઝ કરતા હે હામી,
સદકે હોતા હે હરમદ તુમ્હારે, રે ઓય

માતમે રઝા

લોગો માહે મોહરમ હય આયા.
જીસમેં સરવરને સરકો કટાયા, ૧ લોગો
જબ ચલે કરબલા શાહે અકરમ,
ઈબ્ને અબ્બાસને આકે ઉસદમ
ચશ્મેસે ખું બહાકર સુનાયાં. ૨ લોગો
આપ હયેં બુલાતે દગાસે,

પેશ આંવેંબે કુફી જફાસે
દિલમેં કયા આપકે યેહ સમાયા. ૩ લોગો.
બોલે હઝરત યે અય બીરાદર,
તેરા કેહના હયે બેશક બરાબર,
હોકે મગમુમ ફિર સર ઝુકાયા. ૪ લોગો.
બોલે ગમસે કે અય ભાઈ મેરે,
ખ્વાબમેં આકે એક દીન નબીને,
ઓર કહા રાહે મોલામેં પ્યારે. ૫ લોગો.
સર કટા ઓર ઘરકો લુટા દે,
યેહ કહા ઓર લલેસે લગાયા. ૬ લોગો.
ઈબને અબ્બાસને હકસે સરવર,
જો હો રાઝી રઝાએ ખુદાપર,
કયું ન હો ફીર બલંદ ઉસકા પાયા. ૭ લોગો.
શાહને સરકો કટાયા ખુશીસે
ઓર ઘરભી લુટાયા ખુશીસે,
બેહરે ઉમ્મત યેહ સબ દુખ ઉઠાયા. ૮ લોગો.
હયે દોંઆએ રઝા બા દીલે ઝાર,
પાસ બુલવાએ અબ શાહે અબરાર,
આપકે ઝીજરને હયે સતાયા લોગો.

સંદેલ.

આજ ફીરદોસસે શબ્બીરકા આયા સંદલ
હુરો ગીલમાને ખુશી હોકે ચઢાયા સંદેલ

કીસ તજમ્મુલસે હુસેન અલીકા યારો,
ઈતરો અંબરસે બસાયા હુવા સંદેલ.
પડતી સલાવત બહુમ ખુલ્દસે હુરે આઈ,
આકે ખુશકે વહી સબને ચઢાયાં સંદેલ,
ધુમ ચો સીમ્મતકી સદલકી શાહે–વાલાકે
દેખને શોકસે હરએક થા આયા સંદેલ
કીજીએ તાઅરીફ્તો કયા કીજીયે ઉસ સંદલકી
હુંરો ગીલમ ને જીસકા હો બનાયા સંદેલ
મગઝ ખુશબુસે મે.અત્તર હોરહાં થા ઉસકા.
જીસને થોડાસા કભી સુંઘને પયા સંદેલ
કયું નઅહમાબ કહુ અહરકા સુનકર હારઝ
ખુબ દીલ ચસપ ઘકી તુને બનાયા સંદેલ,

માતમ

રોરો કેહતીથી કાસમકી દુલ્હન,
ચુડીયામેં બઢાને નદુંગી
એકદો દીનકી હું મેં સુહાગન ચુડીયામેં
કલ બીઠાઈથી મસનદ કે ઉપર,
આજ મટીપે હુમે ખુલેસર,
છીન લેતેહો કયુ એરા ઝેવર ચુડીયામેં
આજ ચોથી ખીલાનેકા દીન હય
મુઝકો ઝેવર પિન્હાનેકા દીન હય
ન યે એવા બનાનેકા દીન હય ચુડીયામેં

કલહી બ્યાહીપે હય આજ બેદાદ,
મેરા સામાન હોતા હય બરબાદ,
મય કરૂંગી પયગમ્બરસે ફરીયાદ,
રૂખસે આચલને પેરે કટાઓ
હાથ નઝદીક મેરે ન લાઓ. ચુડીયામેં
રહમ આત નહી તુમકો દેખો
કલકી દુલ્હન હું મુંહ મેરા દેખો
દફ્ન મુજકો ભરે હાથ કરદો. ચુડીયામે.
આગઇ હય મેરે સરપે આફ્ત,
માંગપર ટુંટી મેરે કયામત,
મેરે હાથોંકી લેતે હો ઝીનત ચુડીયામેં
બીબીઓ મેરા દુલ્હા બતાઓ,
મુજકો કુંજે લહદમેં સુલાઓ,
યા મુજે ભી વહાં લેકે જાઓ. ચુડીયામેં.
ઉઠ ગયા મેરે સરસે વો વાલી,
મુજકો ચાદર ઉડાદો વો કાલી,
હાથ કરતે હો કયું મેરે ખાલી. ચુડીયામેં.
નામ નવશાકા લેકર પુકારી
રાંડ હોતીહય દુલ્હ તુમ્હારી,
આપ જબતક ન બોલોગે વારી ચુડીયામેં.
કાનમેં બોલી રોરો કે માદર,

મરગયા મરગયા તેરા શોહર,
કીસ ભરોસેપે કહેતી હય દુખતર, ચુડીયામેં
મુંહસે ઘુંઘટકે તઈ પટ ઉઠાઓ
નથ હટાકર યે બીડા ખીલાઓ
સદકે જાઉં ઝબાંપર ન લાઓ. ચુડીયામેં
આંએ નવશે કે લાશે કો લેકર,
ઘરમે શાદિકે બરપાથા મેહશર
ફીર ન આંયા દુલ્હનકી ઝબાંપર. ચુડીયામેં

રિવાયતે જોગી.

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા
હુરો ગિલમાંને સંદલ ચડહાયા
જોગી સબ મીલ ચલો કરબલાકો
આજ મેલા શહીદોકા આયા
રનમે કાસીમ બનેકી હે શાદી
દસ્તે કરબલમેં થંડવા હે છાયા
ઉસ્કો રીઝાવાં પીન્હાનેકી ખાતીર
ખાસી પેશાંક જન્તકી લાયા
ચારો આલે નબીકે સીવા ઓર
દરદે ગમ અયસા કીસને ઉઠાયા
આજા શોહદાએ દસ્તે બલાકર
આઝમને ડાલાહે સાયા

જોગ આલે નાબીકા મહેલ અબ
ખાસ જન્નતમેં હકને બનાયા
પાક આલે નબી પર ખુદાસે
દેખો તોફ્હા દરૂદોકા આયા
હુકને ખાલીક અદા કર તુ ખુરશીદ
રાહ—નુમા પેશવા અયસા પાયા

માતમ

શોહ મેહશર હરમ મેં બપાહે
શાહેદી કી જહાંસે ફીદાહે
ચશ્મ નમઆલે ખેરૂલ વરાંહે શાહેદીકી
૨ તિશને લબ સરવરે નેક ખુથે
મુસ્તઇદ ઝુલ્મે શહેપર અદુથે
કરતે આપસમે યે ગુફતગુથે શાહેદિકી
૩ ગમસે બે તાબ આલે અબાહે
ગુલ યે એહલે હરમ મે બપાહે
ગુલ કોઈ દમમે શબ્બે હુદાહે શાહેદીકી
૪ રનકો જાતા હે એહમદકા પ્યારા
આસમાને સીદાયતકા તારા
હે જહાંચશ્મ મેં અબ અધેરા શાહેદીકી
૫ એહલે બે તે નબી મેં કુંગા હે
ખંજરે ગમ જીગર પર રવાં હે

બાનોએ ઝારકા યે બયાં હે શાહેદીકી.
૬ મેરી કીસમંત મે લીખા યે કી હય શાહેદીકી.
હાય કાટુંગી કીસ પર રંડપા
હે ન બેટે ન ઝિનાદા ભતીજા શાહેદીકી

૭ કીસકો ફરઝંદ અપના કહુંગ
કીસકે અબ આસરેમે રહુંગ
ઠોકરે ખાકે હય હય મરૂંગી શાહેદીકી.

૮ કયા યે હોતા ગઝબ યાં ખુદા હે શાહેદીકી.
ઘર તાબાહ અબ હુવા ચાહતા હે
હાય વારિસ કા કટતા લગા હે શાહેદીકી.
૯ ફીર કહા સેહસે રોરો કે આકા
સોંપતે હો =જે કિસકો શાહા
બોલે શેહ હક હે માલિક તુમારા શાહેદીકી.
૧૦ બાદ મેરે ન કરના ફુંગા તુમ
રખના બચોંપે અપને નિગાહ તુમ
સોકે હક કીજીયો ન જુદા તુમ શાહેદીકી.
૧૧ યે સુખુન શાહ બેકસકા સુનકર
યુ હુઇ ગમસે બાનુએ મુઝતર
બોલે એહલે હરમ ખાક ઉડાકર શાહેદીકી.
૧૨ બસ ફિઝા અશ્ક અબતો રવાં હય
યે સુખન સબકે વીરદે ઝબાહેં

નૌહા—૨૧

આનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકા મેરે પ્યારે અલી અસગર
કયા ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમભી સીધારે પ્યારે અલીઅસ-
ગર નીકલે ન તેરે દાંત ઘુડનીયે) ચલતે, માદરને ન દેખા,
અરમાન મીલ્ે ખાકમે અબ આજ હમારે,પ્યારે અલી અસગર
યે જીસ્મે તેરા નાઝનીં હે આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર
મેં દેખા તો ચાદરભી નહીં સરપે હમારે, પ્યારે અલી અસગર
લાશોપે તેરે રોને નહીં દેતે હે અ આદા મુઝ કુંખ જલીકો
નેઝે હમેં દીખલાકે ડરાતે હેં કીનારે પ્યારે અલી અસગર
કાસીમહે નઅબ્બાસન અકબર હે નસર, વર આબીદહે સોબીમાર
અબ જીતી હું કીસકી હીમાયતકે સહારે પ્યારે અલી અસગર
મજરૂહ કીયે કાન સકીનાકે અદુને ઓર મારે તમાચે
દેખો તો તડપતી હે પડી દર્દ કે મારે. પ્યારે અલી અસગર

રૂબાઈયાતે અદાલત.

હે ઈબતીદા— યે હમ્દે ખુદાયે અલીમકા
મીન બાદ ઉસકે વસફે નબીયે કરીમકા,
હોતા હે બાદ જીકરે શહિદાને કરબલા,
મુખતાર જીનકો હયને કીયા હેં નમઈકા.
કીયા સંગ-દીલ થા સાહેઓ ઉસબદ ખીસાલકા
કાટે ગલા જો તેગસે અહમદકી આલકા
અબ બયાન હમસે હો નહી સકતા મલાલકા
લખતે દીલે બુતુલ અલીકે વોહ લાલકા

જબ ઝુલ ફુકાર ચમકી અલી નામદારકી,
દેહશતસે આંખ બંદ હો—ગઇ બે શુમારકી
પલટે તો હજારોકો તહે તલવાર કર દીયા;
રનમે ચે ધાક કયસી થી ઉસ શાહ સવારકી.
મીરાતે દીલકે આજ શીકદર કીધર ગયે,
પાતે જો આબરૂ થે વોહ ગોહર કીધર ગયે,
નાંઝો ગુરૂર. અપની તબીઅતપે જીનકોથા;
શાએર વોહ કયા હુવા સુખન—વર ફીકર ગયે

બે—હયા જબ કોઇ અપની છેડ દેતા હે હયા
કોઇ કુછ ઉસકો કહે વોહ કબ બુરા હે જાનતા
મા બાપ ઉસ્તાદકો સમજે હે મીસ્લે ખારો ખશ
લાવે કબ ખાતીરમે કીસોકા ગાન હે અચ્છા બુરા
માને સુખન મેરા વોહી જો પાક બઝ હે
કયું કરકે ઈસમેં વાએઝો નસીહતકા રાગ હે
હકકે સીવાં ન ગયેરકા બાલકુલ કરો ખુશ
માલીક હે ચાહે અખશદે નુકતા નવાઝ હે

આપકે હાલકે તઈ ખુબસા હમ જાનતે હે
ચેય જાનો કે નહીં આપકો પેહછાંનતે હે
બસ ન અબ આગે કરોં અપની ઝબાંકો લંબી
અયસી બાતોકો કહાં આપકી હમ માનતે હે

ઝીકરે હુસેન કીજીયે કે યે નેક કામ હે
ઝગડા ફિસાદ કરનેમેં બદનામ નામ હે
સબ છોડ છાડદો કરો મદદેં હુસેન તુમ
હામીયે દીન હુસન અલય-હીસ સલમ હે

ઈલાહી યે તેરી કુદરતકે સબભાગે ઓર ધોબી
કસાઇ ભી લગે કરને શેઅર ગોઈમેં મુંહઝોરી
શુકઅલ-હમદો લીલ્લાહ મીલ ગયે નાખુન ગંજોકો
ન કયું કર સર ખુજાવેંગે હમે વોહ દેખકર હરકોઈ
શાએર હું યાં નહીં હું આયા મેરા નામ હે
હર મુલ્ક કસબા કરીયા મેરા શોહરા નામ હે
જીસકો શુબા હો બયઠે વોહ આ મેરે રૂબરૂ
વર નાતોજાવે ઘર ઉંસે મેરા સલામ હે

આયે હો નગરસે ઓર રખ્તે હો કયા કામ
જાઓગે કીસ જાયે યહાંસે કરદો અબ એલાન
ગરેઈ હુસેન હસનકે જોગી હમ હેં બનકર આયે
હમને લિબાસે ફકીરાને ખાક હે મુંહપર જમાયે

હીરસ્સો હવા કો છોડ કરો ખુદાકી યાદ
રહોગે હરદમ ફઝલે ખુદાંસે દોનો જહામે શાદ
તમામ શુદ.

ધી "નવયુગ મુદ્રણાલય" માં મહમદ બુદનભાઇ હકાભાઇએ છાપી, શાહપુર નાગોરીવાડ જીવાભાઇની ખડકી, અહમદઆબાદ.